

DEPRESIJA

Kako da ne budem depresivan
ako moram, kao sredovečni muškarac da čekam
da mi sazru stihovi,
dok svet postaje sve više naučno-fantastičan.
Tako sam otupeo,
da u džepu pantalona više ne osećam ni vibracije mobilnog telefona.
Kutija koja je samim pritiskom na dugme
namenjena i zabavi,
strvinarski prenosi sahranu predsednika države.
Gledanost raste, kada izbliza pokažu u nesreći ugljenisana tela,
a naprave za merenje sasvim polude,
kada kamera uhvati zabrinuta lica njegove žene i dece.
U drugoj državi zemljotres je sahranio tri hiljade ljudi.
Ratne žrtve po svojoj važnosti završavaju tek na trećem mestu.
Kompjuterska grimasa češe se po glavi.
Ako nas vegetarijanstvo spasi od ptičjeg gripa,
seksualna apstinencija od AIDS-a
i zaparloženost od SARS-a,
nećemo pobeći od jednoulja.
Elektronskom poštom dobijem poruku,
nadam se nezaraženu virusom,
da je obećana zemlja
uvela embargo na uvoz literature iz tzv. nedemokratskih država.
Da počnem da uvećavam mišićnu masu u fitness centrima?
Da postanem Super, Action ili Spider man,
jesi li ti spremna da postaneš moja Ksena,
da zajedno spasimo svet?
Je li to pristoji pesniku?
Koliko prividne pristojnosti zahteva nepristojan svet!
Ne znam da li da se predam,
popnem na obližnje brdo
i posmatram tek napadali sneg,
ili da radije promenim kanal,
zato sam danas, draga moja,
tako prokleta depresivan.

8. FEBRUAR

Od prošlog praznika
izgubio sam petnaest kilograma.
Pa neka još neko kaže da kulturnjački hleb nije zdrav.
Zašto je bilo potrebno izumeti Prešernove kuglice,
koje te ispred malih ekrana dovode u iskušenja?
Da te zavedem onako kako je zgodni japanski ataše za kulturu
zavodio svoje čedne učiteljice rumunskog Mocartovim?
Odlučim da te, na praznik, odvedem u društvo.
Narodno pozorište je pogasilo svetla u svojim sobama.
Glumci su se kao i svake godine smrzavali
pod spomenikom recitujući Prešernove stihove.
Zaslužuju da se uveče ugrelu u parteru
i zajedno sa ostalim kolegama čekaju na rezultate
institucionalne evaluacije svog rada.
Kada se kroz elegantne političke odežde
probijemo do predvorja male dvorane
koja stidljivo koketira sa onom džinovskom,
ne bismo li odgledali niskobudžetnu predstavu,
naše čvrsto prepletene ruke
nasilno razdvoji vođa protokola.
Plesačica je otplesala svoje.
A prave kraljice ljudskih srca
još uvek su samo estradne umetnice.

BEZ NASLOVA

Divljam gradskim ulicama,
žurim do papirnice
gde prodaju film za faks-aparate.
Mom panasoniku ga je danas ponestalo,
i zato molećivo pišti kao kakav kućni ljubimac
koji zbog fobije ne nalazi mir pod našim krovom.
Faks je, zapravo, sasvim bezopasan,
samo svaka dva meseca treba zameniti traku,
pored njega bih, u stvari, mogao da smestim kakav kaktus.
Preterano uslužan prodavac krade mi dragoceno vreme.
Obojica smo proizvodi naroda
čija preovlađujuća slika o sebi jeste marljivost.
Osmeh mu ne uzvraćam,

radije ga sačuvam za svoje stranke.
Dok prolazim pored narodne kuhinje
koja je postala privatna škola,
u mojoj glavi zaveje vakuum.
Da li sam depresivan ili samo senzibilan?
Ili možda bolujem od podsvesnog oblika depresije,
o kojem se raspisao časopis za celu porodicu?
Od onog oblika koji uspešno leče elektrošokovima
u kombinaciji sa psihoterapijom?
Ne mogu da odlučim.
Ako mi budu davali elektrošokove
moja efikasnost će sigurno opasti!
Otrčim još po hleb do obližnje prodavnice,
prodavačici u godinama namenim dvadeset i pet procenata smešačke energije
i požurim do kancelarije.
Već na vratima začujem nesnosno pištanje.
Približim mu se na prstima,
nežno ga otvorim, ubacim traku,
moj panasonik zahvalno zazvoni i potom začuti –
pred nama je novi radni dan.

KRALJ ALKOHOL

Kralj Alkohol je tako uplašio Virdžiniju Vulf,
da je pobegla u Kolosej.
Jesam li kriv za to što mi vožnja gradskim autobusom
na relaciji Letališka–BTC predstavlja Sate do večnosti?
Saslušan kao optuženik zbog počinjenog krivičnog dela
ilegalnog prelaska u svet književnosti po članu 311 Književnog zakonika
divim se sudijskim togama.
Fali im još perika, pa bi to bila prelepa kostimirana drama.
Sud me je proglasio krivim.
Osudio me je na 10 godina gledanja
filmskih mora u kinematografskom multipleksu.
Kao olakšavajuću okolnost uzeo je u obzir pesnički egocentrizam,
a kao otežavajuću činjenicu da noći provodim u postelji pored pesnikinje
koja je nesumnjivo napisala
da se više plaši same sebe nego Virdžinije Vulf.
Pošto bi u datom slučaju bio ugrožen ustaljeni razvoj umetnosti,
izrekao mi je i sporednu kaznu –
izgon iz Raja za period od deset godina.
Sada mirno gledam polja maka.

IN MEDIAS RES

„Naš život je in medias res poezija“,
trgne me tvoja rečenica,
dok bezuspešno guram novčić u kolica za kupovinu
pred italijanskim supermarketom.
Osvrnem se oko sebe kao pravi *schiavo*,
proverim, da možda neko nije primetio moju potrošačku nespretnost.
Kompleksi izviru iz stare obuće koju smo nekada bacali u kontejnere.
Konačno uspem da oslobodim kolica.
Kakva jeftina sloboda!
Šekspir je bio onaj koji je rekao
da je život pozorište, zar ne?
Opipam rukom džep.
Moj mili, nebesko mudri Eurokard,
koji mi daje osećaj sigurnosti, još uvek je tu.
Suvereno stupim u hram kupovine.
Pozorište, draga, naš život je in medias res pozorište.
Ma kakav Beket, kakav Jonesko!
Kvrcnem drhtavim prstima kandidata na prijemnom ispitu
za upis na Pozorišnu akademiju – smer Pozorišna režija
i magičnim realizmom pretvorim artikule u junakinje Maziluovih drama.
Opkole me, mažu me poslasticama,
jedu sa mene!
Ne budi ljubomorna, draga,
ionako je sve samo fikcija.
Sumnjičavi su pogledi prodavačice na blagajni.
Izvlačim iz džepa Eurokard i zapretim joj
da ću joj prerezati vrat ako ne bude do transa
ponavljala replike: „Ne razumem, žena sam!“
iz drame *Budale na mesečini*.
Drugi kupac me potapše po ramenu,
daje mi znak da krenemo.
Svakom potrošačkom izletu jednom dođe kraj.
U autu moramo da sve stvari dobro odvojimo
da ne bismo krali jedni od drugih.
Dok se vozimo ka granici adrenalina raste,
u meni se budi uzdrhtali dečak,
koji je krijumčario Brooklyne u džepu.
Granica, granica, granicaaaaaa...
Ljudima koje volim poklone ne kupujem u prodavnicama.
Draga, a ovo je za našu godišnjicu.

(Sa slovenačkog prevela **Ana Ristović**)